

[Alfred Bøgh.]

få godtaget det princip, at netop denne del af landbrugsejendommene ikke skal beskattes.

Det er ikke rigtigt, når man hævder, at landbrugsejendomme skal være fuldstændig fritaget i modsætning til parcelhuse osv. Hele vor argumentation er gået ud på, at vi er villige til, at den jord, hvorpå driftsbygninger, bolig, have osv. hviler, skal beskattes i lighed med al anden sådan jord. At vi så har måttet finde en tommelfingerregel for at nå frem hertil, skyldes jo, at man endnu ikke har en særlig vurdering af denne jord. Derfor er vi kommet frem til det ændringsforslag, der som en tommelfingerregel fastsætter værdien af denne jord til 10 pct., og den skal så beskattes med den normale promille.

Dette har det ikke været muligt at nå frem til nogen imødekommenhed over for fra de andre partiers side. Jeg vil gerne oplyse, at jeg har sagt i udvalget, at hvis man vil imødekomme vore synspunkter, er det ikke afgørende for os, om det bliver disse 10 pct., der skal beskattes. Vi har været villige til at forhandle om en anden ordning, blot der kunne vises os imødekommenhed på dette meget, meget vigtige felt, hvor vi med rette føler, at landbruget indtager en ugunstig stilling, som andre landes landbrug ikke indtager. Vi har været villige til at forhandle derom, men der har hele tiden lydt et koldt og klart nej.

Derfor har vi været nødt til at stille vore ændringsforslag, og jeg håber, de kan finde tilslutning også hos medlemmer uden for vor egen kreds. Spørgsmålet har jo i valgkampen og forud for valgkampen været fremme rundt omkring, og jeg ved, at der er radikale medlemmer, som har været sympatisk indstillet over for en sådan ordning. Jeg håber også, at den sympati må give sig til kende, når vore ændringsforslag om lidt kommer til afstemning.

Jeg vil gerne sige et par ord om ejendoms-katternes historie. Udviklingen har jo vist, at ejendoms-katterne har måttet

ændres i takt med den udvikling, vort samfund er inde i. Oprindeligt var det næsten udelukkende ejendoms-katter, vi havde, og det var naturligt og rimeligt, for når vi går langt tilbage i tiden, var de, der havde skatteevne, også dem, der ejede jord. Derfor fik ejendoms-katterne en meget stor plads i det danske skattesystem. Men efterhånden som samfundet udvikledes og blev af en helt anden natur, end det havde været hidtil, mere og mere et industri- og handels-samfund, viste det sig, at ejendoms-katterne ikke havde den rimelighed og den bærekraft, som de havde oprindeligt. Derfor har man igennem årene måttet ændre ejendoms-katterne den ene gang efter den anden. Vi ser det klartest, når vi ser på amtsbeskatningens historie; amtsbeskatningen var oprindeligt udelukkende en grundbeskatning, men man har den ene gang efter den anden måttet lempe den, og det princip, man nu ikke vil godkende, når det drejer sig om de kommunale ejendoms-katter, har man måttet godkende, når det drejer sig om amts-ejendoms-katterne.

Vi er ikke tilfredse med den måde, det er sket på, men det princip er dog godtaget også af andre partier, at man ikke fortsat kan belaste et enkelt erhverv og de grunde, hvorpå det virker, med så store skatter. Derfor har man måttet vige gang på gang, når det drejer sig om amtsbeskatningen.

Stik imod den udvikling, der har fundet sted hidtil, vil man nu i virkeligheden give udviklingen frit slag for ejendomsbeskatningens vedkommende, mens man altid hidtil har reguleret den fra folketingets side. Nu siger man til kommunerne: nu er I frit stillet, nu kan I selv finde ud af det! Det er derfor, vi stiller ændringsforslag om, at der skal være et loft over ejendomsbeskatningen, det er i pagt med hele den udvikling, vi har haft. Vi stiller forslag om et loft på 20 promille, og når jeg taler om ejendomsbeskatningen, så drejer det sig jo ikke om landbruget alene; der er også andre end landbrugere, som føler, at ejendomsbeskatningen har nået en højde, som er helt